

Sbohem G20, ahoj BRICS+

 zvedavec.news/komentare/2022/11/9413-sbohem-g20-ahoj-brics.htm

Pepe Escobar

19.11.2022 Komentáře Témata: BRICS, Globální ekonomika, Geopolitika 1554 slov

Stále méně významný summit G20 skončil s jistými náznaky, že BRICS+ bude cestou vpřed pro spolupráci zemí globálního Jihu.

Kladem napjaté schůzky G20 na Bali, kterou jinak Indonésané zvládli s chvályhodnou laskavostí, bylo ostré vymezení toho, odkud vane geopolitický vítr.

To se projevilo ve dvou hlavních bodech summitu: v očekávaném setkání čínského a amerického prezidenta, které představuje nejdůležitější bilaterální vztah 21. století, a v závěrečném prohlášení skupiny G20.

Tři a půl hodinové osobní setkání čínského prezidenta Si Ťin-pchinga a jeho amerického protějšku Joea Bidena, které si vyžádal Bílý dům, se konalo v rezidenci čínské delegace na Bali, nikoli v místě konání G20 v luxusním hotelu Apurva Kempinski v Nusa Dua.

Čínské ministerstvo zahraničních věcí stručně popsalo, na čem skutečně záleží. Si Bidenovi konkrétně řekl, že nezávislost Tchaj-wanu prostě nepřipadá v úvahu. Si rovněž vyjádřil naději, že NATO, EU a USA povedou s Ruskem „komplexní dialog“. Namísto konfrontace se čínský prezident rozhodl zdůraznit roviny společného zájmu a spolupráce.

Biden podle Číňanů uvedl několik bodů. USA neusilují o novou studenou válku, nepodporují „nezávislost Tchaj-wanu“, nepodporují „dvě Číny“ ani „jednu Čínu, jeden Tchaj-wan“, neusilují o „oddělení“ od Číny a nechtějí zadržovat Peking.

Nedávné výsledky však ukazují, že Xi má jen málo důvodů, aby Bidenovi věřil.

Závěrečné prohlášení G20 bylo ještě mlhavější záležitostí: výsledkem náročného kompromisu.

Ačkoli se skupina G20 sama označuje za „hlavní fórum pro globální hospodářskou spolupráci“, které se zabývá „řešením hlavních světových hospodářských výzev“, summit G7 uvnitř G20 na Bali byl de facto unesen válkou. „Válka“ je v prohlášení zmíněna téměř dvakrát častěji než „potravinový“.

Kolektivní Západ, včetně japonského vazalského státu, se snažil do prohlášení zahrnout válku na Ukrajině a její „ekonomické dopady“ – zejména potravinovou a energetickou krizi. A to přesto, že nenabídl ani stín souvislostí, týkajících se rozšiřování NATO. Důležité bylo obvinít Rusko – ze všeho.

Efekt globálního Jihu

Bylo na letošním hostiteli G20, Indonésii, a na příštím hostiteli, Indii, aby projevili typickou asijskou zdvořilost a dosáhli konsensu. Jakarta a Dillí se velmi snažily najít znění, které by bylo přijatelné jak pro Moskvu, tak pro Peking. Říkejme tomu efekt globálního Jihu.

Přesto Čína požadovala změny ve znění. Proti tomu se postavily západní státy, zatímco Rusko znění na poslední chvíli nepřezkoumalo, protože ministr zahraničí Sergej Lavrov již odletěl.

Z 52 bodů je dobré si všimnout bodu (3), kde „se vyjadřuje nejhlubší politování nad agresí Ruské federace proti Ukrajině a požaduje úplné a bezpodmínečné stažení ozbrojených sil z území Ukrajiny“.

„Ruská agrese“ je standardní mantrou NATO, kterou nesdílí prakticky celý globální Jih.

V prohlášení je uvedena přímá souvislost mezi válkou a nekontextuálním „zhoršením naléhavých problémů ve světové ekonomice – zpomalením hospodářského růstu, růstem inflace, narušením dodavatelských řetězců, zhoršením energetické a potravinové bezpečnosti, zvýšením rizik pro finanční stabilitu“.

Pokud jde o tuto pasáž, nemůže být samozřejmější: „Použití jaderných zbraní nebo hrozba jejich použití jsou nepřijatelné. Mírové řešení konfliktů, snaha o řešení krizí, stejně jako diplomacie a dialog, mají zásadní význam. Dnešní doba nesmí být dobou války.“

Je to ironické vzhledem k tomu, že NATO a jeho oddělení pro styk s veřejností, EU, „reprezentovaná“ nevolenými eurokraty z Evropské komise, „diplomacii a dialog“ zásadně nepěstují.

Fixován na válku

Namísto toho USA, které ovládají NATO, od března vyzbrojují Ukrajinu neuvěřitelnými 91,3 miliardami dolarů, včetně poslední prezidentské žádosti z tohoto měsíce ve výši 37,7 miliard dolarů. To je shodou okolností o 33 % více, než jsou *celkové* (kurzíva autora) vojenské výdaje Ruska na rok 2022.

Dalším důkazem toho, že summit na Bali byl unesen „válkou“, bylo mimořádné zasedání svolané Spojenými státy, na kterém se projednávalo, co se nakonec ukázalo jako pád ukrajinské rakety S-300 na polskou farmu, a nikoli jako začátek třetí světové války, jak hystericky naznačovaly některé bulvární listy.

Příznačné je, že se jednání nezúčastnil vůbec nikdo ze zemí globálního Jihu – jedinou asijskou zemí byl japonský vazal, který je součástí skupiny G7.

K tomu se přidal zlověstný davoský mistr Klaus Schwab, který se na podnikatelském fóru B20 opět vydával za bondovského padoucha a prodával svůj program Velkého resetu, který spočívá v „obnově

světa“ prostřednictvím pandemií, hladomorů, změny klimatu, kybernetických útoků a – samozřejmě – válek.

Jako by to nestačilo, Davos a jeho Světové ekonomické fórum nyní nařizují Africe, která je ze skupiny G20 zcela vyloučena, aby zaplatila 2,8 bilionu dolarů za „splnění svých závazků“ v rámci Pařížské dohody o minimalizaci emisí skleníkových plynů.

Zánik skupiny G20, jak ji známe

Závažný rozkol mezi globálním Severem a globálním Jihem, který byl tak patrný na Bali, se projevil již v Phnompenhu, kde se o uplynulém víkendu konal summit východní Asie.

Deset členů sdružení ASEAN dalo jasně najevo, že nadále nehodlá následovat USA a skupinu G7 v jejich kolektivní démonizaci Ruska a v mnoha ohledech i Číny.

Jihovýchodní Asiaté také nejsou zrovna nadšeni americkým ekonomickým rámcem IPEF (Indo-Pacific Economic Framework), který bude irelevantní, pokud jde o zpomalení rozsáhlého čínského obchodu a propojení napříč jihovýchodní Asií.

A je to ještě horší. „Vůdce svobodného světa“ se vyhýbá mimořádně důležitému summitu APEC (Asijsko-pacifická hospodářská spolupráce), který se koná koncem tohoto týdne v Bangkoku.

Velmi citlivé a sofistikované asijské kultury to považují za urážku. APEC, který byl založen již v 90. letech minulého století na podporu obchodu v celém Tichomoří, se zabývá seriózním asijsko-pacifickým obchodem, nikoli amerikanizovanou „indo-pacifickou“ militarizací.

Toto odmítnutí následovalo po Bidenově posledním přehmatu, když na summitu v Phnompenhu chybně oslovil kambodžského premiéra Hun Sena „premiére Kolumbie“.

Připravují se na vstup do BRICS

Dá se říci, že G20 se možná dostala na nenávratnou cestu k bezvýznamnosti. Ještě před současnou vlnou summitů v jihovýchodní Asii – v Phnompenhu, na Bali a v Bangkoku – Lavrov naznačil, co bude následovat, když poznamenal, že „více než tucet zemí“ požádalo o vstup do BRICS (Brazílie, Rusko, Indie, Čína, Jihoafrická republika).

Írán, Argentina a Alžírsko podaly oficiální žádost: Írán je spolu s Ruskem, Indií a Čínou již součástí euroasijské čtveřice, na které skutečně záleží.

Velký zájem o členství mají Turecko, Saúdská Arábie, Egypt a Afghánistán. Indonésie právě podala přihlášku na Bali. A pak je tu další vlna: Kazachstán, Spojené arabské emiráty, Thajsko (možná podá žádost tento víkend v Bangkoku), Nigérie, Senegal a Nikaragua.

Je důležité poznamenat, že všechny výše uvedené země vyslaly své ministry financí na květnový dialog o rozšíření BRICS. Krátké, ale seriózní zhodnocení kandidátů odhaluje překvapivou jednotu v rozmanitosti.

Sám Lavrov poznamenal, že současná pětice BRICS bude potřebovat čas, aby analyzovala obrovské geopolitické a geoekonomické důsledky rozšíření do té míry, že prakticky dosáhne velikosti G20 – a to bez kolektivního Západu.

Kandidáty spojuje především vlastnictví obrovských přírodních zdrojů: ropy a zemního plynu, drahých kovů, vzácných zemin, vzácných minerálů, uhlí, solární energie, dřeva, zemědělské půdy, rybolovu a sladké vody. To je imperativ, pokud jde o návrh nové rezervní měny založené na zdrojích, která by obešla americký dolar.

Předpokládejme, že může trvat až do roku 2025, než bude tato nová konfigurace BRICS+ uvedena do provozu. To by představovalo zhruba 45 % potvrzených světových zásob ropy a více než 60 % potvrzených světových zásob plynu (a to se ještě zvýší, pokud se k této skupině později připojí plynová republika Turkmenistán).

Společný HDP by v dnešních číslech činil zhruba 29,35 bilionu dolarů, což je mnohem více než HDP USA (23 bilionů dolarů) a nejméně dvojnásobek HDP EU (14,5 bilionu dolarů a stále klesá).

V současné době tvoří země BRICS 40 % světové populace a 25 % HDP. BRICS+ by sdružoval 4,257 miliardy lidí: více než 50 procent celkové světové populace v současné době.

BRI zahrnuje BRICS+

BRICS+ bude usilovat o propojení s celou řadou institucí: nejdůležitějšími z nich jsou Šanghajska organizace pro spolupráci (SCO), která sama o sobě obsahuje seznam aktérů, kteří touží stát se plnoprávnými členy; strategická OPEC+, kterou de facto vedou Rusko a Saúdská Arábie; a iniciativa Pásmo a cesta (BRI), zastřešující rámec čínské obchodní a zahraniční politiky pro 21. století. Je třeba zdůraznit, že k BRI se brzy připojili všichni klíčoví asijské hráči.

Dále je zde úzké propojení BRICS s množstvím regionálních obchodních bloků: ASEAN, Mercosur, GCC (Rada pro spolupráci v Zálivu), Euroasijská hospodářská unie (EAEU), Arabská obchodní zóna, Africká kontinentální zóna volného obchodu, ALBA, SAARC a v neposlední řadě Regionální komplexní hospodářské partnerství (RCEP), největší obchodní dohoda na planetě, která zahrnuje většinu partnerů BRI.

BRICS+ a BRI se shodují všude, kam se podíváte – od západní a střední Asie až po jihovýchodní Asii (zejména Indonésii a Thajsko). Klíčový bude multiplikační efekt – protože členové BRI budou nevyhnutelně přitahovat další zájemce o BRICS+.

To nevyhnutelně povede k druhé vlně uchazečů o členství v BRICS+, do které se zcela jistě zařadí Ázerbájdžán, Mongolsko, další tři středoasijské země (Uzbekistán, Tádžikistán a plynová republika

Turkmenistán), Pákistán, Vietnam a Srí Lanka a v Latinské Americe početný kontingent zahrnující Chile, Kubu, Ekvádor, Peru, Uruguay, Bolívii a Venezuelu.

Mezitím se posílí úloha Nové rozvojové banky BRICS (NDB) a Čínou vedené Asijské banky pro investice do infrastruktury (AIIB), které budou koordinovat půjčky na infrastrukturu napříč celým spektrem, protože BRICS+ se bude stále více vyhýbat diktátu ze strany MMF a Světové banky, kterým dominují USA.

Všechny výše uvedené skutečnosti sotva naznačují šíři a hloubku geopolitických a geoeconomických změn, které budou následovat a které ovlivní všechna zákoutí globálního obchodu a dodavatelských řetězců. Posedlost G7 izolovat a/nebo zadržovat přední euroasijské hráče se v rámci G20 obrací proti sobě. Nakonec to bude G7, kdo může být izolován neodolatelnou silou BRICS+.

Goodbye G20, hello BRICS+ vyšel 17.11.2022 na thecradle.co.

Překlad v ceně 649 Kč Zvědavce.

Známka 1.1 (hodnotilo 113)

Oznámujte kvalitu článku jako ve škole
(1-výborný, 5-hrozný)

1 2 3 4 5

Diskuze

13 příspěvků
(13 nových)

odeslat jako odkaz

odeslat text článku

vytisknout

uložit jako PDF